

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

II. De obligatione Parentum erga Filios.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

obsequio Religionem ingredi, sed debent eis remanendo in sæculo subornare; idque cum Jure naturali, cum Divino, de honorandis Parentibus: dummodò remanendo in sæculo possint subvenire tali necessitati Parentum, & ingrediendo non possint. Ita Doctor Angelicus *cit. q. 189. art. 6. & q. 101. art. 4.* estque communis. Unde inter alias condiciones recipiendorum in Ordinem Seraphicum numeratur & hæc, quòd non relinquunt Parentes in sæculo in gravi necessitate constitutos. Siquidem & Christus Dominus *Matth. 15.* graviter redarguit Phariseos, qui intuitu religionis, & muneris Deo per filios oblatis, honorem, id est, sustentationem Parentibus debitam subtrahebant.

An Filius teneatur egredi ob extremam Parentum necessitatem?

11. Quinimò si Filius jam ingressus sit Religionem, in eaque Professionem emiseric, Parentes autem ejus in extremam necessitatem ex casu aliquo devolvantur; tenebitur Filius, admonito prius suo Superiore, ac nisi mediante hujus vigilantia Monasterium, sive Religio, æquè benè succurrere possit ac velit, egredi ad subveniendum extremæ suorum Parentum necessitati, dummodò verisimile sit, quòd egrediens possit ipsis subvenire: ad hoc siquidem obligat Filium ipsa Lex naturalis, & Divina. Si autem necessitas Parentum sit tantùm gravis, non tenetur egredi: tenetur tamen salvâ sui Prælati obedientia, & suæ Religionis statu, pium studium adhibere, qualiter suis Parentibus succurrat, aut per alios subveniatur.

QUÆSTIO II.

De Obligatione Parentum erga Filios.

Parentum obligatio erga liberos.

12. Sicut Filij erga Parentes, sic etiam Parentes erga Filios ad aliqua charitatis Officia obligantur. Et nomine Parentum intelliguntur non tantùm ipsi Genitores, sed etiam Avus, Proavus, alique Ascendentes. Nec refert, quòd hoc Præceptum Decalogi de sola Filiorum obligatione loquatur. Nam, quia reciprocam obligationem ipse naturalis instinctus, & affectio Parentum erga liberos satis inculcat, necesse non fuit, speciali præcepto eandem explicare: juxta commune adagium, *Per naturam sensualitatis amor potius descendit, quam ascendit.*

Tria generaliter debent Parentes liberis.

13. CONCL. I. Ex hoc Parentum amore erga Filios tria potissimùm Parentes illis debent. Primum, est alimentatio necessaria. Secundum, instructio in Fide, Religione, & bonis mo-

moribus. Tertium, cura, studium, & diligentia, ut in certo vitæ statu, pro conditione personæ, Liberi collocentur. Ita Matris disp. 11. Theol. Mor. n. 94. & seq. & communis aliorum.

14. Tenentur itaque in primis Parentes gravi obligatione Juris naturalis, curare conservationem, & educationem Liberorum suorum; hoc est. subministrare alimenta, & alia vitæ necessaria, puta victum, vestitum, habitationem, & tempore adversæ valetudinis competentes medicinas, & hujusmodi. Hoc tamen intelligendum est, quamdiu Filij illis indigent, nec sibi ipsis providere possunt.

Alimentatio necessaria, quid involvat?

15. Et quidem ad Matrem propriè spectat, alere Filios & Filias usque ad finem tertij anni; simulque lactare Filios per se, vel per bonam nutricem, quando iusta de causa per se non potest. Post triennium verò Liberorum educatio usque ad emancipationem pertinet ad patrem, ut dicitur l. Nec filium. C. de Patria potestate. Unde illi vulgati versiculi:

Mater pri. motriennio tenetur alere prolem, postcà pater.

*Mater alit puerum trimum, trimoque minorem.
Majorem verò pascere patris erit.*

16. Hoc tamen limitandum primò, nisi Mater dives sit, & Pater pauper: tunc enim etiam post triennium spectabit ad Matrem, alere Filium. Limitandum ulterius, nisi Pater ex infidelitate conversus ad veram Fidem, Matre in infidelitate permanente, petat Filium etiam triennio minorem sibi assignari, ut eum ad veram Fidem perducatur: quia tunc id erit faciendum, prout habetur cap. 2. de Conversione Infidelium, junctâ Glossâ ibidem. Idque merito statutum est in favorem Fidei Christianæ: nam summam esse rationem, que pro religione facit, habetur l. Sunt persona ff. de Religiosis, & sumpt. funerum.

Limitatur hoc,

17. Huc accedit obligatio, qua Pater tenetur providere Filijs in futurum, quantum honestè potest, habitâ ratione circumstantiarum particularium: ita ut si possit, vel relinquat illis sufficientem hæreditatem ad vitæ sustentationem, & conditionem statûs; vel certè eâ ratione dirigat, ut ipsimet addiscendo aliquam artem, aut scientiam, possint sibi ipsis providere de necessarijs. Et hoc innuunt illa verba Apostoli, 2. Corinth. 12. *Nec enim debent filij parentibus thesaurizare, sed parentes filijs.* Nam Filij per accidens duntaxat, hoc est, propter supervenientem eorum necessitatem, tenentur succurrere Parentibus; econtrâ verò Parentibus per se convenit, ut subveniant Filijs: & propter hoc non solum ad horam debent eis subvenire, sed ad totam suam vitam,

Parentes debent thesaurizare Filijs, quomodo?

tam, quod est *thesaurizare*, ut optimè notat Doctor Angelicus 2. 2. q. 101. art. 2. ad 2. Hinc inferunt Fillucius *tract. 28. part. 2. n. 28.* Bonacina *cit. disp. 6. punct. 5.* & alij, Parentes illos graviter peccare, qui diligentiam saltem mediocrem non adhibent, ut bona acquirant, quibus Filij alantur, & hæreditatem habeant juxta sui status conditionem: vel si bona dilapidando, impotentes sese reddant ad Liberos honestè secundùm statum suum educandos & dotandos.

Parentes tenentur instruere liberos in necessarijs ad salutem.

18. Quantum ad alteram Parentum obligationem, tenentur ij sub gravi obligatione instruere Liberos per se, vel per alios, in necessarijs ad salutem. Unde procurare tenentur, ut rudimenta Fidei addiscant, scilicet Orationem Dominicam, Salvationem Angelicam, Symbolum Apoitolorum, Præcepta Decalogi, & Ecclesiæ, necessariam doctrinam de Sacramentis, & alia hujusmodi. Debent insuper illos verbis & exemplis, additâ etiam, si opus fuerit, charitativâ correctione, & paternâ castigatione, ad bonos mores, ac vitam Christianam inducere, & à peccatorum occasionibus avertere. Et quidem graviter peccant Parentes, si intalibus fuerint notabiliter negligentes; cùm à tali eorum instructione plurimum pendeat salus Liberorum & bona horum conversatio per vitæ decursum: nam, ut *Proverb. cap. 22* legitur, *Adolescens juxta viam suam, etiam cùm senuerit, non recedet ab ea.*

Tenentur liberis relinquere libertatem circa electionem status. Excommunicatur, qui cogunt mulierem ad ingressum Monasterij.

19. Tertiò tenentur Parentes Liberis relinquere libertatem circa electionem status, ita ut eum eligere sinant, ad quem ipsos à Deo vocari cognoverint. Unde graviter peccant Parentes, si absque juxta causa Filios impediunt, ne Religionem ingrediantur; aut econtrâ, si eos invito dolo, vel minis, ad ingressum Religionis cogant. Quinimò Concilium Trid. *Sess. 25. de Regularibus, cap. 18.* excommunicat omnes, & singulas personas, quæ quomodocunque coegerint aliquam virginem vel viduam, aut quamcunque aliam mulierem invitam præterquam in casibus à Jure expressis, ad ingrediendum Monasterium.

QUÆSTIO III.

De obligatione Subditorum erga Superiores, & econtrâ.

Parentum nomine, qui omnes hic comprehendantur?

20. **E**T si nomine Parentum, quos in honore habendos esse, statuitur hoc quarto Præcepto Decalogi, præcipue intelligi.